

побръза да испрати въ Българія нѣколко епископи, отъ които сѣ извѣстни само двама: Павелъ Піомбинскій и Формоза Портуанскій. Заедно съ нихъ той написа твърдѣ подробно наставително писмо за Бориса, въ което подробно отговаря на всяки единъ неговъ въпросъ ⁵⁾. На въпроси-тъ му за Български патріархъ отговаря слѣдующе-то: „За това не може да се каже нищо опредѣлительно, до гдѣ не сѣ връжѣтъ отъ васъ наши-тъ посланници. За сега задоволѣте се съ епископъ, та че по-слѣ, кога-то се распространи у васъ Христіанство-то, и се поставѣтъ още нѣколко епископи, тогава ще да може да се избере единъ, ако не за патріархъ, а то поне за архіепископъ“. — Борисъ не се задоволи съ този папски отговоръ. Незабавно той прати втори пътъ въ Римъ за да иска, ако не патріархъ, а то поне архіепископъ да му се постави тутакъ-си, и да се постави за такъвъ именно Формоза (*Formosum vita et moribus episcopum sibi dare archiepiscopum rex expetiit* ⁶⁾). Не е мѣчно да разбере чловѣкъ причина-та на това бръзанье Борисово. Като съгледа, че папа-та не тѣй лесно ще се съгласи да му постави Патріархъ, Борисъ прибръза по-скоро и архіепископъ да вземе. Той е смѣталъ, че тогава, съ помощъ-та на архіепископъ-тъ си, по-лесно ще ся сдобые и съ патріархъ. ⁷⁾. За това нѣщо той се е былъ нагласилъ съ *Формоза*, — нъ отъ тѣнкіи умъ на папа Николая не можѣ да се скрие тайна-та мысль Борисова. Незабавно той отдалечи Формоза изъ Българія, и испрати тамъ двама нови епископи: Доми-

⁵⁾ *Responsa et consulta Bulgarorum* in Collect. Concil. Mansii XV, p. 401 seq. Нѣкои отъ тѣхъ сѣ напечатани по Български въ Книжици-тъ.

⁶⁾ *Anastas. Bibliothec. De vitis pontificor. romanor. Parisiis* p. 421. —

⁷⁾ Лавровскій, Кир. и Меѳод. стр. 114.